

PsalmProject God van liefde, God van trouw; Lucas 7:11-17; Sela Toekomst vol van hoop; Cantorij; Piet Platenkamp; Opw.585 (Band Septem begeleidt)

Over een machtige God die zich ontfermt!

1. De dood maakt indruk. Vanuit respect stap je van de fiets als een rouwstoet voorbij komt. Ook hier in dit Bijbelverhaal komt een rouwstoet langs. Maar tegelijkertijd ook nog een andere stoet. En er gebeurt iets heel anders....
2. Na de Bergrede (hs.6) en na de genezing van de zoon van de hoofdman (hs.7) is er iets vreemds aan de hand. Er is geen beweging op gang gekomen waardoor de vrouw met haar gestorven zoon naar Jezus gaat maar naar het kerkhof....
3. Dan is daar die wonderlijke ontmoeting van de twee stoeten. De 'stoet van het leven' en de 'stoet van de dood'. Confrontatie. Jezus wacht niet eerbiedig aan de kant maar treedt op. Hij wordt hier voor de eerste keer bij Lucas 'Heer' genoemd. En dat merk je.
4. De weduwe (!) moest nu haar enige zoon (!) gaan begraven. In die tijd, los van het intense verdriet, was je dan hulpeloos en kwetsbaar. Zonder aarzeling en zonder 'poespas' spreekt de Heer en laat zien dat Hij sterker is dan de dood. Het lijkt hier bijna niet om de jongen maar om de moeder te gaan. De zoon wordt levend aan zijn moeder teruggegeven en verder horen we niet meer. De Heer ontfermde zich over haar.
5. Deze geschiedenis illustreert waar bij Jezus' geboorte al over gezongen wordt: door de liefdevolle barmhartigheid van God gaat nu het licht uit de hemel over ons op voor allen die leven in duisternis en in de schaduw van de dood (Luc.1). Die ontferming gaat verder dan de tijdelijke opwekking uit de dood van deze zoon. Jezus' optreden gaat nogal eens gepaard met wonderen maar het doel van zijn komst is om het Koninkrijk van de hemel te brengen op aarde. Door zijn leven te geven op Golgotha is er eeuwig leven voor iedereen die zich aan Hem toevertrouwt. Ook na het sterven! Voor Janny Holtrust, Alie Galenkamp, Marie Harms, Bertha Kroes, Aart Bos, Gerrit Knol en Klaas Lok is dat al werkelijkheid geworden. Voor nabestaanden, bij alle verdriet en gemis, is dat troostvol. Iedereen die gelooft mag weten dat we een machtige God hebben die zich ontfermt!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Eeuwigheidszondag. Dag die ons raakt. Dag waarbij we zien dat het anderen raakt. Sterven, afscheid nemen, loslaten. Elkaar niet meer vast kunnen houden is heftig!
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: m . ssch . . n h . b je het z . lf . . k meeg . m . . kt dat iemand st . . rf w . . r je v . . l v . n hield. De H . re J . z . s w . . t van je v . rdr . . t en daarom z . rgt Hij erv . . r dat al Gods kinderen een k . . r zullen opst . . n. G s!
3. 'De diepste grond voor haar vertroosting is er al VOOR de jongen herleeft: de ontferming van Jezus neemt de tranen langer weg dan het leven van een jongen die nog weer zal sterven. Waartoe die ontferming van Jezus uiteindelijk zal leiden, laat Hij hier reeds even zien. De overwinning van de dood en de opstanding van de doden blijken het perspectief van zijn werk te zijn'
4. 'Het gedeelte over de weduwe te Naïn behandelt het tijdsprobleem. Welk antwoord heeft het evangelie in een situatie waarin geen geloof in de toekomst meer mogelijk is of waar we ons enkel en alleen nog druk maken om de verworvenheden van het verleden niet te verliezen?'
5. 'Een schoot van ontferming is onze God'
6. **Bijbelrooster zondag** Luc.6:17-49; **maandag** Luc.7:1-10; **dinsdag** Luc.7:18-23; **woensdag** Luc.1:46-55 en 68-79 (vgl.78-79 met 7:13); **donderdag** 'Heer': Luc.1:43; 1:76; 2:11; Fil.2:1-11 (9-11); **vrijdag** hand.8:36-43; zaterdag Jes.42:1-12 (vgl.vs.3 met vrouw uit Luc.7). Liefhebbers: Luc.8 (46-49). Is de 'drager van de baar' een bijzondere taak voor 'jongemannen' in de eerste eeuw: Lucas 7:14; Hand.5:6-10?

PsalmProject God van liefde, God van trouw; Lucas 7:11-17; Sela Toekomst vol van hoop; Cantorij; Piet Platenkamp; Opw.585 (Band Septem begeleidt)

Blok 1. De dood went nooit en dat is maar goed ook.

Ben je aan het fietsen, je gedachten 'overal en nergens' en dan opeens rijden er rouwauto's voorbij. Eigenlijk komt het je niet zo goed uit maar toch stop je.

Stap je af. Komen auto's tot stilstand.

Net als toen bij de slachtoffers van de MH17...

Uit respect. Opeens besef je waar het echt om gaat. Wat echt belangrijk is.

En je stopt. Alles waar je mee bezig bent doet er even niet toe.

Hier is iemand gestorven....

De dood went nooit en dat is maar goed ook.

In de Bijbel gaat het ook best vaak over sterven en de dood.

Er wordt (gelukkig!) niet omheen gepraat.

Ook in deze geschiedenis gaat het erover. Er komt een stoet voorbij.

Met veel verdriet. Voor die weduwe.

Eerst heb je al een keer je man begraven en nu je enige zoon.

Zo hoopvol begonnen samen, en nu over in je eentje..

Ook dat nog... Verscheurd. Intens verdrietig en die hele stoet ademt vast ook die sfeer.

Maar kijk eens goed. Nog een stoet. Een heel andere stoet.

En die ontmoeten elkaar. Je houdt je adem in, wat zal er gebeuren?

Blok 2. Als Lucas dit Bijbelgedeelte begint te zeggen 'niet lang daarna', dan wil hij duidelijk maken dat dit Bijbelgedeelte volgt op wat hieraan vooraf gaat.

Er ligt een verband.

En in het voorgaande lezen we eerst de versie van de Bergrede door Lucas.

Die indrukwekkende preek van Jezus over het Koninkrijk van God dat nu gevestigd wordt op aarde. Maar we lezen niet dat de mensen er enthousiast op reageren.

En daarna een bijzondere geschiedenis over een genezing van een zoon van een centurio. De zoon lag op sterven, de vader roept Jezus te hulp. en Jezus geneest, op afstand zelfs.

En opnieuw lezen we niet dat de mensen enthousiast reageren.

Je krijgt de indruk dat Jezus door de geschiedenis waar het vanmorgen over gaat, wil laten merken dat het ongepast is om niet te reageren op wat Hij zegt en doet.

Hij reageert op hun ongeïnteresseerdheid in de voorafgaande verhalen.

Vanuit wat eraan vooraf ging was het eigenlijk te verwachten dat deze rouwstoet naar Jezus toe zou gaan. Want Hij verkondigt het Koninkrijk en Hij geneest mensen.

Wat er nu gebeurt in Israël is nog nooit gebeurd.

Van deze Jezus mag je wat verwachten!

Maar toch lijkt dat niet te gebeuren. Dood is dood en dan moet je naar het kerkhof...

En daar loopt de weduwe, met een groep mensen om haar heen.

Met de dragers die haar gestorven zoon dragen, naar het graf.

Blok 3. Probeer je het eens wat voor te stellen....

Je kijkt vanaf een afstandje naar wat daar gebeurt.

Een intens verdrietige vrouw met een hele groep mensen erom heen.

Om te helpen, om te troosten. Om bij alles wat je niet kunt doen in zo'n situatie in elk geval erbij, nabij te zijn.

Dan zie je opeens ook nog een andere stoet.

Jezus met zijn leerlingen en nog veel meer andere mensen liepen bij Naïn op de stadspoort af om de stad binnen te gaan.

Maar juist dan komt die andere stoet mensen naar buiten toe.

De stad uit naar de begraafplaats.

Twee stoeten naderen elkaar. De 'stoet van de dood' en de 'stoet van het leven'.

En in een normale situatie zou je dan verwachten dat de groep van Jezus keurig rustig en netjes wacht tot de groep voorbij is.

want je hebt diep respect voor de dode en leeft mee met de omgeving.

De dood, het went nooit... En dat is maar goed ook!

Maar er gebeurt heel wat anders. Omdat Jezus zo anders is.

Jezus wacht niet rustig en vol respect af tot de groep voorbij is getrokken maar Hij neemt het initiatief en laat deze rouwstoet stoppen. Je moet maar durven!

Wie is Hij dan wel? Ja, precies!

Lucas noemt Jezus hier voor het eerst in zijn Evangelie Heer, de machtige Kurios.

Let nu maar goed op.

Blok 4. Deze Heer ziet, het raakt Hem en Hij reageert.

Wat was het een verdrietige geschiedenis. Behalve haar man was ze nu ook haar enige zoon verloren. En, los van het intense verdriet, betekende het in die tijd ook nog eens dat je extra kwetsbaar bent.

Een weduwe zonder kinderen betekende in die tijd dat het leven voor haar moeilijk zou worden. Wie moest het voor haar opnemen? Wat ging er gebeuren als ze ouder werd?

Weinig toekomst, weinig perspectief. Weinig hoop.

En dan komt het! Ja hoor. Jezus zegt tegen de vrouw dat ze niet meer moet huilen.

Hij houdt de stoet tegen, legt zijn hand op de baar, spreekt de jongen aan en zegt 'jongen, sta op'. En de jongen staat op.

Geen ingewikkelde rituelen, geen hocuspocus, geen bezweringen.

Zijn machtige woord is genoeg om de dood weg te jagen.

En dan merk je aan wat er verder gebeurt dat het er wel op lijkt alsof het om de moeder gaat en minder om haar zoon.

De zoon wordt weer teruggegeven aan haar moeder.

Wat moet dat een indrukwekkend moment zijn geweest.

En daarna lezen we niet meer over hen.

Maar het heeft nu wel enorme gevolgen!

Eerst verstomt iedereen.

Met open mond staan ze te kijken en daarna komt er van alles in beweging.

Eindelijk een begin van wat hoort als je Jezus tegenkomt.

Als Hij aan het werk gaat.

Je leest erover in vs.16 en 17.

Ontzag, eerbied, lof en aanbidding. En zo hoort het!

Het nieuws over Jezus verspreidde zich in de hele omgeving!

Want hier gebeurt iets bijzonders.

En het gaat verder dan dat deze jongen uit de dood wordt opgewekt.

Daarom durf ik deze tekst vanmorgen te gebruiken terwijl jullie niet meemaken dat je (schoon)moeder, (schoon)vader, oma, man weer opstaat uit de dood.

De kern kun je vinden in vs.13: de Heer zag het aan en werd met ontferming bewogen.

En daar kijken we met elkaar nog eens naar. Naar God die zich ontfermt.

Blok 5. Ontferming. Een diepe emotie. Gevoelens voor een ander die diep uit je binnenste komen. Uit je schoot. Zelfs het woord baarmoeder zit in het oorspronkelijke woord. Hoe diep, hoe intens.

En juist deze woorden komen in het begin van het Lucas-Evangelie al aan bod.

Als de geboorte van Jezus wordt aangekondigd.

Dan wordt zijn Naam genoemd. Jezus: Verlosser van de zonde.

Dan begint Maria te zingen. En Zacharias gaat ook al zingen als hij de vader van Johannes de Voorloper mag worden.

NU GAAT GOD INGRIJPEN IN DE GESCHIEDENIS.

Hij kan het niet langer aanzien. Maria zingt Hij herinnert zich zijn barmhartigheid.

Barmhartigheid: een woord dat heel dicht ligt bij ontferming.

En Zacharias maakt het breder en zet het in het volle, gebutste leven.

Als je dit hoort dan moet je toch denken aan die vrouw?

Verkeren in de schaduw van de dood... Leven in een gebroken wereld.

En voor haar, haar zoon en voor iedereen vergeving van zonden...

Dus Gods ontferming gaat veel verder dan dat Hij hier een jongen opwekt uit de dood.

Hoe mooi dat ook is! Deze jongen en zijn moeder en die scharen. Ze zijn er allemaal niet meer. De dood is er nog steeds. En het went nooit. En dat is maar goed ook.

Gods ontferming betekent dat Hij deze geschonden wereld heel gaat maken.

En dat Hij met de komst van Jezus daarin een enorm grote stap vooruit heeft gezet.

Jezus kwam om te leven. Wonderen te doen, te spreken, zijn leven te geven en weer op te staan uit de dood. Om de prijs te betalen voor onze overtredingen.

Van die jongen, van zijn moeder, van ons allemaal.

Van Jannie Holtrust, Alie Galenkamp, Marie Harms, Bertha Kroes, Aart Bos, Gerrit Herman Knol en Klaas Lok.

Zij en wij, ieder die gelooft mag weten dat er een levende God is die Zich ontfermt.

En daarom voor je zorgt. Als je leeft op aarde en daarna.

Hij zorgt voor hen die stierven en Hij zorgt voor hen die verder moeten.

Want je ligt Hem na aan het hart. Hoe moeilijk en verwarrend het leven ook kan zijn.

Alle dank en eer daarom voor Hem, onze Heer.

Die in Christus Zich over ons ontfermt. Alles wat adem heeft, love de HERE.

Halleluja, amen!